

sündinud middagi, mis mo lotust olleks toetanud.

Agga teisel päeval, mil funningas ommad wäed ülle watas, ja kui lõppetud olli, hüdis ta: Kus on se mees, kes eile fello 11 funni 12 minno proua toa ees wahhi peäl olli, se astugo wälja.

Ma astusin wälja, agga kuidas minno südda peksis et tahtis rinnust wälja farrata! Kui funningas mind peast jallust sadif olli ülle wadand, hüdis ta: „Kaks underupseri astugo wälja! wõtke ta famsul mahha!“ Minna ei teädnud muud feddagi mõttelda, kui et ma eilse laulmisse pärrast, mis ehk funningast olli pahhandanud, piddin tufeldada sama, ja hakkasin wärrisedes armo palluma. Agga funningas ei lasknud, ütles: „Ärra sonni! west mahha!“ underupserid teggid sedda, mis kästi, — ja funningas ütles jälle: „Püfsid mahha!“

Et ruum otsa lõppeb, peame jutto lõppetust tullewase aasta Kalendri jauks jätma.
